

'שבתאי לוז'ינסקי'

היתה רשומה בנמל ויארג'יו בצפון איטליה בשם Susana ממנו נגזר שמה המנהלתי 'שושנה' במוסד לעליה ב'. נקראה 'שבתאי לוז'ינסקי' בהפלגה ע"ש פעיל המוסד לעלייה ב', שבתאי לוז'ינסקי שנהרג בתאונת דרכים באיטליה.

יצאה ב- 3 במרס 1947 ממעגן מטפונטו, איטליה, כשעל סיפונה 665 מעפילים והיא מניפה דגל איטלקי. ב- 9 במרס, ליד חופי טורקיה, קלטה מעפילים מ'אלברטינה', כך שסה"כ על סיפונה היו 825 מעפילים. נתיב ההפלגה היה שונה מהרגיל ועבר דרך לוב, החוף המצרי ופורט סעיד, שם היו הסיורים הבריטיים דלילים.

ב- 12 במרץ החלו בהורדת המעפילים מול חוף ניצנים, אך הים הסוער הקשה מאוד על ההורדה. בסופו של דבר גילו הבריטים את המתרחש והקיפו את החוף. ישובי הסביבה הזעקו אל החוף ע"מ להקשות על הבריטים. 700 איש, ביניהם כ- 170 ישראלים, גורשו לקפריסין, 300 מהם הוחזרו לארץ כעבור מספר שבועות. מקור בריטי טוען שמספר הארץ ישראלים שהועברו לקפריסין הגיע ל- 390.

מפרט טכני

Susana	שמות קודמים
שושנה	שם צופן
1946	שנת בניה
ספינת עץ בעלת שני תרנים.	סוג כלי השייט
670 טון (גירסה אחרת : 500 טון)	תפוסה
מנוע דיזל איטלקי Ansaldo 350 כ"ס	הנעה
6-9 קשרים	מהירות

רכש והכנה

המוסד לעלייה ב', באמצעות יהודה ארזי, בתחילת 1947.	הרוכש
איטליה.	מקום הרכישה
מנמל הבית בצפון איטליה לדרומה. כשהייתה מול רג'יו דה קלאבריה, נתפסה על ידי המשטרה האיטלקית ונדרשה לחזור, אך לא עשתה כן.	נתיב שייט לנמל ההכנה
אברהם זכאי, אברהם שביט, בצלאל דרורי, ארץ ישראלים נוספים וכן איטלקיים מהמקום.	צוות ההכנה
נבנתה קונסטרוקציה מצינורות ברזל ובה 600 מיטות. הוקמו שמונה מבני שירותים, מזון הובא ממחסן של המוסד ליד מילנו, וכן מים ודלק – הכל בכיסוי של הג'וינט. הספינה צוידה בחמש סירות גומי ל- 200 איש, וסירת עץ ל- 15 איש.	ארגון הספינה להעפלה

צוות ומלואים

דוד מיימון (סנפיר) – פלי"ם. בצלאל דרורי – פרימן (ישקה) – פלי"ם, אחראי על הארגון והטיפול בעולים.	מפקד הספינה
אוזי רביד – פלי"ם, אברהם קרני – ריקמן (גשר) – פלי"ם. בנוסף, שלושה אנשי הגנה באירופה שימשו גם כן כמלואים : יונה, שלמה וסשה.	מלואים נוספים
אריה חייקינד.	גדעוני
המכשיר המקורי התקלקל והוחלף בלב ים עם מכשיר מספינה אחרת.	מכשיר קשר
איטלקי, אך בפועל שימש בתפקיד הזה דוד מיימון.	רב חובל

העלאת מעפילים

מטפונטו (Metaponto), חוף חולי רדוד במפרץ טרנטו.	נמל / אזור ההעלאה
השלטונות התייחסו יפה. הם חשבו שמחנה המעפילים הוא מחנה 'משוגעים'.	יחס השלטונות
825.	מספר מעפילים
רומניה, הונגריה ופולין, ביניהם כ-160 דתיים מהפועל המזרחי, בגילאים 18-35.	מוצא ושיוך תנועתי
מחנה 'אלסקה' על החוף ליד העיירה מטפונטו ליד בארי, איטליה. התגוררו במחסני פח. כן היה שם מחסן ציוד לספינות אחרות. מפקד המחנה היה יהושע רביד מהפלי"ם. כמו כן היו שניים שלושה ארץ - ישראלים נוספים שדאגו ללימודים וספורט.	מחנה המעפילים
ברגל.	דרך הגעה לאזור ההעלאה
נמתח כבל פלדה מהספינה לחוף, ובאמצעות חמש סירות גומי הועברו המעפילים. ההעלאה התבצעה בלילה במשך ארבע שעות. רביד ארגן את הקבוצות בתוך הסירות. עם תום ההעלאה החליט יהודה ארזי כי רביד יצטרף כמלווה בהפלגה.	ההעלאה
המעפילים התארגנו בספינה על פי השיוך התנועתי – קבוצתי, כפי שהגיעו למטפונטו.	ארגון הספינה

ההפלגה

3 במרץ 1947 ב- 05:00.	תאריך ההפלגה ושעה
לאורך חופי איטליה דרך סנטה מריה, כף מטפן, האי סטמפליה, כף גלידוניה (Gelidonya) בחוף הדרומי של תורכיה, חופי לוב, לאורך החוף המצרי, פורט סעיד, חוף ניצנים.	נתיב ההפלגה
חבירה עם הספינה 'אלברטינה' שהעבירה אליה את מעפיליה ליד כף גלידוניה (טורקיה).	אירועים בדרך

עימות עם הבריטים

בבוקר היציאה מנמל ההעלאה, בשעה 09:00, חג מטוס לא מזוהה מעל הספינה והסתלק. במהלך ימי ההפלגה, לא היה ליווי בריטי או מגע כלשהו עם מטוסים או משחתות.	גילוי וליווי בריטי
ניתנו ההוראות הרגילות להתנגדות פסיבית במקרה תפיסה.	הכנות לעימות והוראות
לא התרחש עימות בים, הספינה התגלתה רק כשהגיעה לחוף ניצנים.	העימות ותוצאותיו

חילוץ מלווים

<p>המלווים נצטוו להתערב בין המעפילים ולהתחמק. אוסי רביד קפץ לים ושחה אל החוף. אחר כך הסתתר בבאר טוביה במשך יומיים, עד שהאנגלים פינו את האזור. אברהם קרני פנה דרומה הישר לביתו בקיבוץ חצור.</p>	<p>הוראות והכנות לחילוץ</p>
<p>בעזרת אנשי ה"הגנה" והפלי"ם ואנשי היישובים על החוף.</p>	<p>החילוץ</p>

תוצאות

<p>440 גורשו לקפריסין ב'אמפייר רייבל', 138 נוספים גורשו לקפריסין ב'אמפייר שאלטר' כמה ימים אחר כך, ביניהם מספר לא ידוע של ארץ ישראלים. על פי ההערכות כ - 200. שאר המעפילים הגיעו ליישובי הסביבה. קיימת סברה שהשיר 'שושנה שושנה' חובר על ספינה זו. חיים חפר אינו מאשר.</p>	<p>לאן הגיעו המעפילים</p>
--	---------------------------